

braga moja ljubeica, vesel sovjal pod dolgim in prelepnim goveju, ki so mi
bila tako videlca si nisi misliti ne moreš sem sprejel. Kako bi
se ti le mogel nakaliti in oddolžiti kar je. Pisem ti sem s tem se
ti oddolžim vsaj malo, kajti na tvoja pisma ti bilo treba več
kot odgovarjati. To ti napisem odgovor se mi vidi, da si mi ti do-
la vse več kot jaz tebi. Lani se mi, o resnici sem ti dal polico,
da ti več splod ne bi mogel dati, (in ne mislim samo o govinu
temveč splod.) Sed sed napisal tako karisto kolocijo, da se še
meni za skorej nerazumljiva. Laje ti bom še enkrat, kot se bo-
likokrat in ti bom še izumeljo krat pekel. Rad te imam mo-
ja klata, lepa, dobra gospodica, tako rad kot in iznel se videl
nikogar. To kar sem s solkanu v očet prebral tvojo pošto.
Takrat mi je prišel na misel vers: "Prece je deca o mojem
grcu in taloski je o njem prece!" In tega bo karola, vsaj
mislim, lepa in biserca pesem, posvečena tebi. Splod je
toliko pesni o meni, da mi je kar težko. Tu če pozni-
stam, da ... ne misli prinyo z ljudskimi men, se šele prav
karvem kaj, kaj se je zgodilo z mevoj. Ti si me čisto
previdela, kar jaz nisem zna kajino ljubeznijo
videl. Oprosti, da ti so pod odgovorjem le na kratko kaj
ti roba ne tako vni, da ti ne morem napisati ti dosti. Oke
roki imam povzani, tako da jih nisi dosti prenikati

